

idetmindste med Hensyn til hele Betsbet. Hvad de 160,000 Kr. angaar, tror jeg nok, at de Vedkommende ere berettigede til at fordre den attraaede Rentegaranti, men hvad angaar de 240,000 Kr., var det jo Selskabets egen Skyld, at det anlagde en selvstændig Bro, medens det kun var besluttet at udbedre den, der var tilstede, Christian den 9des Bro, til Jernbanetraffiken. Der blev derimod sat som en Slags Præmie for Banen fra Nykjøbing til Gjesfer, at i saa Tilfælde burde der være en selvstændig Bro, men denne Plan blev ikke realiseret. Mærkelig nok blev der i Samlingen 1875—76 forelagt et Lovforslag om den samme Sag, men da var Folkethingets store Flertal aldeles bestemt imod den. Der blev foretaget Navneopraab og afbillige af de Medlemmer, der nu anbefale Sagen, sagde bestemt Nei og nægtede Lovforslaget Overgang til 2den Behandling; Forslaget faldt med 46 Stemmer imod 25. Flertallet af det nuværende Finantsudvalg, som da var Medlemmer af Rigsdagen — der er 3, som da ikke vare Medlemmer —, stemte imod Forslaget. Der er her blevet fremsat, at man maa have faaet Oplysninger om Grunden dertil, men den ærede Ordfører har jo meddelt, at det er en Misforstaaelse, at der ikke er meddelt Noget. Jeg har i dette Dieblit modtaget den paagjældende Skrivelse fra Privatbanken, men desværre har den været saa kort Lid i mine Hænder, at jeg ikke har kunnet sætte mig ind i Forholdene og derfor ikke er klar paa, hvad det er, der har foranlediget den Omstemning blandt Udvalgets Medlemmer, som er foregaaet. Jeg ser, at der her er en Skrivelse fra et tybisk Firma, de Herrer Stichel & Niesebeck. Jeg har ikke ganstke kunnet gennemlæse den, men efter hvad jeg har set, forekommer det mig, at den ikke er ganstke overensstemmende med, hvad det selsomme Firma for nogle Aar siden sendte mig til Gjennemsyn. Jeg har endnu Dokumenterne, Afskrift af Korrespondancen osv. liggende. I ethvert Tilfælde er jeg ikke saa overbevist om Nødvendigheden af, at Staten gaar ind paa denne Garanti for de 240,000 Kr., at jeg i dette Dieblit kan stemme for denne Indstilling. Det er kun dette, jeg vilde motivere. Hvis det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds havde været her tilstede, havde han vistnok fulgt mig, da han jo neppe har forandret den Anskuelse, som for nogle Aar siden gjorde sig gjældende hos det store Flertal i Folkethinget angaaende denne Sag.

Berg: Der er et Par Bemærkninger, jeg vil gjøre lige overfor enkelte Forslag, men jeg skal fatte mig i den størst mulige Korhed. Jeg skal sige til det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Rasmussen), at der er andre Andragender, indsendte om Fiskeriforholdene, som lide samme Skjebne som hans, hvis han enten tager

sit Forslag tilbage eller det bliver forkastet, f. Ex. et om Laan til en større Baad, hvilket Andragende er beroende hos den høitærede Indenrigsminister til hans Overveielse. Saalange han ikke har givet os Resolution, kunne vi ikke forlange at faae det forhandlet her. Tværtimod ved det ærede Medlem godt, at vi ere paa Veie til at faae denne Sag bedre fremmet end tidligere. — Jeg tror, at den meget ærede Ordfører pointerede Billigheden til mulig Statshjælp til en Bei i Bendsfyssel noget stærkere, end Udvalget har gjort, eller, jeg vil hellere sige, at Ministeren opfattede ham i alt Fald saaledes. Jeg tror, at Udvalget har stillet sig saaledes, at man ønsker Sagen oplyst, og at man derefter staar fuldstændig frit. — Der var en Bemærkning, som den meget agtede Minister gjorde ligeoverfor Nymindbegabshistorien, og det var den, at han henstød sig under, at vedkommende Embedsmand var syg. Det var en af Grundene. Signende Udtalelser ere ogsaa tidligere faldne fra den ærede Minister. Selvfølgelig beklage vi jo Alle, at den paagjældende Embedsmand vedblivende er syg; men jeg tror ikke, det maa paastydes som Grund til meget vigtige Interesfers Standbning, at en enkelt Embedsmand for Liden ikke kan udføre sine Forretninger. Jeg nærer ingen Tvivl om, at denne Sag, der har staaet saa længe paa, endelig vil komme i Gænge, og jeg hører jo ogsaa, at det vil ske, uagtet vedkommende Embedsmand er syg. Men der kan gives andre Interesfer, hvor noget Signende kan være Tilfældet. Jeg har ingeu særlig Opfordring til at nævne det, men den meget ærede Minister ved jo selv, at der for Liden er en Sag, som jeg kan sige, angaar en hel stor Bys Belfærd, og jeg skulde meget beklage, om ogsaa en saadan Sag skulde trækkes i Langdrag, før den kommer til at nyde Godt af den Velvillie fra den høitagtede Ministers Side, som jeg er overbevist om, at han til Slutningen vil yde den. Det vil maafte virke forstyrrende, maafte vil det rette Dieblit gaa forbi, fordi vedkommende Embedsmand er syg. Jeg er derfor tilbøielig til at tro, at den høitagtede Minister vilde gjøre vel i, om han under saadanne Forhold konstituerede en Stedfortræder. Han har jo dygtige Ingenieurer ved Siden af den agtede Embedsmand, der er omtalt. — Med Hensyn til Indstillingen under Nr. 15 angaaende Digearbeidet paa Lolland vil jeg ligeoverfor den Besejdede, som den ærede Lollandste Rigsdagsmand (Lund) omtalte, udtrykkelig pege paa Udvalgets bestebne Stilling med Hensyn til denne Sag. Udvalget har sagt, at efter de foreliggende Oplysninger var man tilbøielig til at anbefale en vis bestemt Ting, men da Sagen trænger til Oplysninger, indskrænker man sig til at henvende sig til Ministeren for at bede om, at han vil gjøre Skridt til, at Sagen kan blive oplyst, men selve sin Stilling har man forbeholdt sig i alle Maader til den Tid. Jeg kan godt gaa med i den Retning,